

Új világ

Írta: Hirotaka

Az tavalyi koreai filmhét alkalmával mutatták be itthon az Új világ, (eredeti címén: Sin se gae) című filmet. A sok film közül, amit leadtak, azért választottam először ezt, mert tudtam, ebben sok férfi fog csúnyán, de minimum fapofával nézni. Igazam is lett. Az egyszerű cím remekül mutatja mire is számíthatunk a filmtől, s bár az új világ létrejön, megváltást nem hoz.

Ha a plakátra nézünk, láthatjuk, hogy ez bizony egy gengszterfilm lesz. Nem csoda hát, hogy egyből egy etalon alkotásra gondolunk, a Szigorúan piszkos ügyek trilógiára. Ha elolvassuk az ismertetőjét, akkor ez a gondolat megerősödik bennünk. Mert ez annak mondhatni a koreai változata. Azért azt megjegyzem, hogy ez sokkal jobb, mint A téglá, ami teljes egészében a fentebb említett kínai film hatástalan, gyenge amerikai változata.

Azért mégis kicsit más ez a film, ugyan- is itt csak egy rendőr épült be a maffiába, visszafelé ez nem történt meg. De miről is szól a történet?

A készítők már az első percekben lefektetik nekünk azt az arany szabályt, hogy a befolyásos kapcsolatokkal rendelkező maffia ellen a törvény nem ér semmit, és aki ellene tesz, az betonhardorban végzi a tenger fenekén. Ennek értelmében, amikor a Goldmoon vállalat elnökét kor-

rupció és sok más ügylet miatt bíróság elé állítják, a per végén felmentik. Ám szabadságát nem élvezheti sokáig, ugyanis egy este autójában „véletlen” balesetben meghal. Innen startol tehát a film. A bünszervezetben egyből elkezdődik a mozgolódás, hogy vajon ki lesz az örökös, kit szavaznak meg a család „klánjainak” vezetői, akik a Goldmoon igazga-

tótanácsa. Két esélyes van, az egyik a laza, vicces Jung Chung és a merev, sznob Lee Joong-gu. Kettejük közt megindul a harc, ám ezt lassú tálalásban kapjuk. Kettejük csatározásának pikantériája abban rejlik, hogy szemtől szemben ércelődő párbeszédnek lehetünk tanúi és nem fizikai harcnak. Ezt természetesen a rendőrség sem nézheti tétlenül, ők is beszállnak a maffia vezér választásba, ám ők egy harmadik félt preferálnak. Itt jön képbe még egy főszereplő, a körülbelül 10 éve beépült és azóta Jung Chung jobbkezevé váló Lee

Ja-sung. Lee már kiszállna a buliból, ám ezt az új feladat miatt nem engedik. Ennyi az, amit kezdésnek érdemes tudni a film történetéről.

Az Új világ témája ellenére egy lassan kibontakozó történet, mégis fenntartja a kezdeti feszültséget, ami egy idő után csak növekedik. Van azonban több olyan jelenet, ami az állandó hangulatból kiemelkedve a karakterek mögött becsapja az ajtót, és attól a ponttól már nincs visszaút, csak előre. A főszereplők többször kerülnek döntéskényszerbe, ideológiai labirintusba.

Miután jól megismertük a karaktereket, akkor kezdik csak el összekuszálni a dolgokat, de azért nagy bonyolultságot ne várjunk. Szerencsére nem egy tömény akciófilmet kapunk az arcunkba, ahol egyik véres jelenet

követi a másikat. A hazugságokból felépített pókháló szép lassan mindenkit körbefon, és hogy ki veszi magára majd a pók szerepét, az egészen a film végéig kérdés marad.

A színészek hitelesen alakítanak. Mindenki tud – ahogy a cikk elején írtam – csúnyán és fapofán is nézni. Külön kiemelném Lee rendőri összekötőjét, aki a híres-hírhedt Oldboy főszerepét játszotta.

A hangok terén annyira nem kiemelkedő a film, de az egyik dal azért kellően fülbemészó és megadja a hangulatot, így azt többször érdemes meghallgatni.

Az Új világ egy jó film. Nem ad újat és nem nő fel teljesen kínai szülőjéhez, de hozza azt, amit egy ilyen filmtől elvárunk. Aki szereti a hasonló műveket, az mindenképp nézze meg.